Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36541
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

angli sui hanc dare sententiam. Sed quia ille peccatum exemplo eorum illum docuit quod doctus erat,
non potentia qua alio modo potuit sed maiore potentia quam de malo bonum facere potuit. ut nec
malum inordinatum in regno omnipotentis sapientiae remaneret. R. Placet mihi valde quod dicis. M. Placet itaque;
si bonus anglus hoc solo iam peccare non posset quia scit peccatum malum anglis secuta esse. quod tamen hec
impotentia non illi esset ad munitionem laudis sed ad primum suae iustitiae. Si scis quia super clarum
eum iudicio peccare non posse quem nunquam presentiam adhuc puerum esse ut iam non audeat quod plus velle
queat. R. Hic excidit ex quo superiore ratione inuestigante cum memoria mea. Sed cum
omnibus questionibus meis satis fecisse illud ad huc expecto aperiri quod sit quod horrem audire
nomine mali et quid faciat opus quod iniustitia quam malum esse videtur facere ut in raptore in libidinoso
cum malum nichil sit. M. Breuiter respondebo. Malum est quod iniustitia semper nichil est. malum uero quod
est immoderatus aliquando sine dubio est nichil. ut certatus aliquando est aliquid ut iustitia et dolor
et hanc immoderatam quam aliquid est. semper odio habemus. Cum itaque audimus nomen mali non malum quod nichil
est tamen sed malum quod aliquid est. quod absentiam boni sequitur. Ita iniustitiam et certatam quam malum et nichil sit,
secuntur mala immoda quam malum et aliquid sit. et hec sit quam horremus audire nomine mali. Sicut audi-
mus quia iniustitia facit rapinam aut certatus facit hominem cadere in foueam. nequaquam intelligendum est
quod iniustitia aut certatus faciant aliquid sed si iustitia esset in uoluntate et iusus in oculo nec ra-
pina fieret nec casus in foueam. Tale est cum dicimus absentia gubernaculi impellit nauem in sco-
pulos aut absentia frenum facit equum discurrere quod non est aliud quam gubernaculum abest nauis et
frenum equo quam si adessent nec uenti nauem impellerent nec equus discurreret. Sicut itaque gubna-
naculo nauis et freno regitur equus. sic iustitia gubnatur uoluntas hominis et iusu pedes.
R. Sic mihi de malo quod est iniustitia satis fecisti. ut iam omnis in corde meo quam de illo in ecclesia solebant questiones fuit detersae. De hoc enim malo quod tuo nasci uidetur. quam si esset aliquam entia
esset ado. aut et necesse est esse omne quod aliquid est. et impossibile est esse peccatum sine iniustitia.
De malo uero quod est immoderatus si aliquando est aliquid. nichil uideo recte fieri obuiare. Si ne
tedeat te breuiter responde factae interrogationum meae. ut sua quantum hoc primum quaerentibus
respondeam. Quippe non semper facile est sapientem insipienti quaerenti sapienti respondere. Quero
quid unde primum uenit malum quod dicitur iniustitia sine peccatum in anglum quod factum est iniustum. M. Si
Dic tu mihi unde uenit nichil in aliquid. R. Hic nec uenit nec recedit. M. Cur quaeso quis unde uenit in
iustitia quam nichil est. R. Quando iustitia recedit unde erat. dicimus accedere iniustitiam.
M. Dic quaeso quod magis proprie et aptius dicitur et quare de abscessu iustitiae. Siquidem sepe apta in
interrogatio expectat responsionem et inepta reddit impedimentum. R. Cur quaeso ab angelo iusto
iustitia. M. Si proprie uis loqui non recessit ab eo. sed ipse deseruit eam uolendo quod non debuit.